

[Handelsministeren.]

hvervsliv og forbrugere på talefod og i kontakt med hinanden, som det er nævnt, vil jeg yde af et godt hjerte og forsøge at finde mulige veje i den henseende.

Næsten alle ordførerne har også været inde på spørgsmålet om opinionsnævn — nogle for, nogle imod. Der er én ting, jeg i alt fald ikke kan love, og det er at fremsætte et lovforslag om et frivilligt opinionsnævn, for det lader sig ikke gøre. Men kan man søge yderligere vej frem for at nærme disse to grupper, der jo ikke bør stå som modsatte poler, til hinanden og yderligere modne tanken om opinionsnævn, er jeg naturligvis ikke uvillig hertil.

Adskillige af ordførerne har været inde på spørgsmålet om midler til forbrugeroplysningen. Det er muligt, disse er karrigt tilmålt. Jeg har ved anden lejlighed gjort opmærksom på, at jeg gerne forsøgte at forene de forskellige anstrengelser, der gøres for forbrugeroplysning, i det måske spagfærdige håb, at man også kunne finde frem til mere hensigtsmæssig anvendelse af midlerne. Jeg ved ikke nok om det, jeg har ikke haft de fornødne forhandlinger endnu; men jeg har det dog i mine tanker.

Jeg tror, at jeg dermed også i al almindelighed har svaret på fru Lis Groes' bemærkninger. Fru Lis Groes nævnte et eksempel med en check på 750 kr. Jeg forstod, at det var således, at man ganske vist samtidig indgik i en ratebetalingsaffære med en traktor, som man derved kom til at betale temmelig dyrt. Jeg synes ikke personlig, at det er, hvad man kalder god forretningssskik; men jeg er jo ikke domstolen i den sag.

Jeg takker for hr. Jørgen Jensens bemærkninger og skal naturligvis tilsige, at jeg aldeles fordomsfrit vil deltage i en hvilken som helst videre meningsudveksling med udvalget.

Hjertesukkene fra hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) var vel ikke så meget rettet til mig som til folketinget i almindelighed. Jeg vil dog gerne sige, at jeg for mit vedkommende har betragtet et lovforslag, hvorom arbejdet blev afbrudt på grund af valget; som, skal vi sige folketingets åndelige ejendom, som jeg måtte give tilbage til folketinget til videre bearbejdning og efter min egen vurdering gøre det inden

15. marts. Jeg er derimod ikke uenig i, at det ville være ønskeligt af hensyn til den fortsatte tagen føling de nordiske lande imellem måske ikke at gøre lovforslaget færdigt endnu. Men det er jo noget, som folketingsudvalget ganske har i sin hånd.

Hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) spurgte, hvorfor jeg også havde genfremsat lovforslaget om ændringer i prisindseendeloven. Også dette måtte jeg gøre ud fra den motivering, at de to lovforslag af en række af folketingets partier betragtes som forbundne kar. Derfor ville det ikke være rimeligt — uanset at prisindseendeloven antagelig har betydelig modstand her i tinget — ikke at fremsætte dette prisindseendelovforslag, således at en samlet opvejen af de to lovforslag kunne finde sted for de partiers vedkommende, der udtrykkelig ønsker at veje de to lovforslag over for hinanden.

Hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) kom med den højst charmerende tanke om en afgift på reklameudlodninger, og det er da noget, vi kan tale sammen om. Men hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) hørte også straks reaktionen fra hr. Kjær Rasmussen, der med det samme sagde, at mens der hidtil havde været modstand imod reklamebeskatning eller reklameafgift, åbnede der sig måske nu veje på grund af det forslag, hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) var kommet med, og som jeg altså stadig væk finder ganske morsomt. Nu bliver reklamebortlodning jo forbudt ifølge lovens § 5. Det er der adskillige, der har vendt sig imod, og jeg skal indrømme, at jeg også har mine stiltfærdige tvivl om, hvorvidt det f. eks. er hensigtsmæssigt at tillade alt andet, deriblandt tilgiftssystem og sneboldsystem, men netop forbyde reklamelotteri. Jeg synes, det er en betydelig skønhedsplet på et i øvrigt liberalt lovforslag.

Med hensyn til erstatningsansvaret, som hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) og andre var inde på, blev der spurgt både i almindelighed og i et særligt tilfælde. Så vidt jeg er orienteret, er det, man kan drøfte, hvorvidt de offentlige institutioner skal have strafansvar, det vil sige bøder — eller andet ansvar. Erstatningsansvar mener jeg ubetinget de bør have over for sådan skade, som de måtte forårsage, f. eks. ved fejlagtig behandling af en sag, hvad jo kan ske.